

## MANIFEST DE L'ANY 2016 DEL MEMORIAL 1714

**El rei està despullat i l'aneguet lleig ha esdevingut cigne: hem reconegut la mentida i la veritat ens porta a la independència.**

A poc que hi pensem, ens adonarem com la saviesa universal continguda en els contes, ens permet comprendre la realitat a través d'un embolcall màgic, senzill, amarat de misteri i de bellesa. A vegades ens conduiran de manera suau i en d'altres fent-nos estremir de por, sempre però ens ajudaran a créixer, a millorar; els contes tenen principalment aquesta funció.

En el manifest d'enguany els manllevarem part de la seva saviesa perquè ens ajudin a comprendre'ns millor en relació al moment històric que vivim.

\*\*\*

*Per por tothom participava de l'engany, fins que una nena ho denuncià.*

Hi ha un punt de semblança entre l'emperador del conte del *Vestit nou de l'Emperador* i l'Estat Espanyol, per la gran mentida que els iguala. Queden atrapats en aquesta mentida i no poden tirar endavant la seva funció dignament i adequada.

Un té deliri pels vestits nous i l'altre té deliris de grandesa. Tots dos juguen amb l'engany, neguen la realitat i creen la seva realitat fictícia. Un afavoreix l'existència d'estafadors i l'altre, per mantenir el seu poder, dóna ales i controla sòrdidament la corrupció. Un és posat en evidència per una nena, l'altre per un nombre significatiu i creixent de catalans que els ha caigut la bena dels ulls i s'han reconegut com a tals.

El rei està despullat. L'Estat Espanyol està despullat!

Com ho ha estat sempre. Perquè s'ha de dir que, negar la nació catalana des del punt de vista històric, lingüístic i geogràfic ha estat i és la gran mentida sobre la qual s'ha bastit l'Estat Espanyol contemporani, el qual, amb precedents d'actuació a la Monarquia dels Habsburg, va ser creat després de la Guerra de Successió a les Corones Catalano-Aragonesa i Castellana. I el seu objectiu no ha estat mai cap altre que el de: negar-nos, escarnir-nos i amb la seva avidesa desfermada, destruir-nos.

\*\*\*

*(...) Veié a sos peus la seva pròpia imatge, però ja no era un ocell matusser i d'un gris ombrívol, tot lleig i desmanegat: ell era també un cigne! (...) Era feliç en gran manera(...)*

Només reconeixent-nos tal com som podem alçar la veu i tombar la gran mentida espanyola.

Els catalans, hem fet individualment i col·lectiva, el nostre procés intern d'esdevenir nosaltres mateixos: - Per ser anomenats pel nostre nom i no pel del dominador i singularitzats amb un adjectiu negatiu. Com el Cigne del conte que passa a ser conegut com *l'aneguet lleig*. - Per ser definitivament una nació més a l'estany de les nacions lliures-.

Hem passat full a la xacra d'autonegar-nos, ens hem lliurat del pernicios autoodi. I ara ens cal fer un esforç definitiu per deslliurar-nos de les falsedats que s'han dit i es diuen de la nostra història, la nostra cultura i del nostre espai geogràfic genuí on ens hem desenvolupat com a nació.

Hem superat la por a la llibertat i ens hem enfrontat amb la realitat per aprendre a caminar en llibertat i cap a la llibertat que un dia vam perdre. Perquè, què no és el nostre país des del seu origen sinó una terra de llibertat? Per no dir-ne la terra de la llibertat tal com ens ho fa veure F. Maspons i Anglasesell al seu llibre *l'Esperit del Dret Públic Català*.

Ara només ens queda acompanyar a aquells catalans que sensibles a tots els mals del món, no accepten com a tals els de la seva pròpia nació. Per fer-los veure que aquesta nació demana coses tant òbvies i tan universals com el respecte, el reconeixement i el dret a viure segons la pròpia voluntat lliurement expressada.

\*\*\*

Alexandre Deulofeu al seu llibre *Catalunya i l'Europa Futura* explica com els desvetllaments de les nacions renaixents, com és el cas de Catalunya, és un fet universal que a Europa es va iniciar culturalment al segle XIX i políticament a principi del segle XX. Assenyala aquest despertar com el veritable motor de la democratització d'Europa en contraposició a l'anacronisme dels estats imperialistes que la conformen. Ens diu:

*“Avui assistim a la transformació del mapa polític d'Europa, no per voluntat de les quatre potències que fins avui han dominat el món, sinó per exclusiva voluntat dels pobles renaixents”.*

Els redactors del *Cas de Catalunya, Apel·lació a les Nacions Unides*, ho concreten a la relació entre Catalunya i Espanya i l'any 1945 escriuen:

*“Els punts bàsics de les aspiracions catalanes, no canvien amb l'existència a Espanya d'un règim més o menys liberal. Ni tampoc amb una major o menor opressió. Catalunya ha estat una nació oprimida sota la Monarquia, sota la República Espanyola i sota Franco. La desaparició de Franco deslliurà Catalunya del nazi-feixisme, però no de l'opressió espanyola”.*

A la fi els catalans hem reconegut la mentida i la veritat ens porta cap a la independència; però no estem sols en aquest capteniment, d'altres nacions d'Europa ens han precedit i darrere en vindran més.

Nosaltres, després de segles de lluita i de no pocs cops de pal de cec, arribem a aquest final més preparats per poder-ho rematar com a homes i dones d'avui; democràticament, pacífica i de manera inclusiva.

Aquesta lluita tan llarga amb aquest final tan brillant i tan ben interpretat, a part d'omplir-nos d'orgull, només pot tenir el resultat que arreu del món tothom sap i espera: que s'imposi la llibertat, que s'acabi la submissió!

*Cardona i Barcelona, 11 de setembre de 2016*

\*\*\*

Del conte El Vestit Nou de l'Emperador.

*El gran deliri de l'emperador del conte del vestit nou, és aprofitat pels estafadors per preparar-li un gran parany i prendre-li els diners. Aconsegueixen fer-li creure a ell i al seu entorn que teixien unes teles- que en realitat no existien- que no només eren d'una bellesa mai no vista sinó que els vestits que s'hi feien tenien una qualitat peculiar; esdevenien invisibles a qualsevol persona que no fos l'adequada per al càrrec que ocupava o bé que fos curta de gambals.*

*Per no ser assenyalats com incompetents, tothom participava en l'engany. Només una nena va donar l'alerta i el seu crit de denúncia es va estendre per tot: -El rei no porta res al damunt! Va exclamar.*

Del Conte l'Aneguet Lleig.

*(...)Veié a sos peus la seva pròpia imatge, però ja no era un ocell matusser i d'un gris ombrívol, tot lleig i desmanegat: ell era també un cigne!... Era feliç en gran manera, però gens envanit; un bon cor mai no s'envaneix. Pensà com havia estat perseguit i menyspreat, i ara els sentia dir a tots que era el més formós de tots els ocells formosos (...) "Mai no havia sentit tanta de ventura quan era l'aneguet lleig.*

De les Rondalles de Hans Andersen en la versió catalana de Josep Carner i Marià Manent Editorial Joventut Barcelona 1969. S'ha adaptat el conte El vestit nou de l'Emperador i s'han reproduït frases del final de l'Aneguet Lleig.

